

ΕΤΟΣ Β'

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 69

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγκ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 9 Μαΐου 1876.

Κατὰ τὸν Κυντιλιανὸν πρῶτον καθήκον τοῦ γράφοντος εἶναι «νά ἐκφράζεται οὕτω σαφῶς, ὥστε οὐ μόνον πᾶς τις νά τὸν ἐνοηῇ, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον νά ἦναι «νά μὴ ἐνοηθῇ». Τὸν κανόνα τοῦτον τοῦ Ῥωμαίου κριτικοῦ ἔχοντες ἀείποτε κατὰ νοῦν, ἀφοῦ εἶπομεν ἐν τῷ τελευτησίῳ ἡμῶν δελητίῳ ὅτι δι' ἕκαστον στρατιώτην δαπανῶνται κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς ἐν μὲν Ῥωσσίᾳ φρ. 330, ἐν Βαυαρίᾳ 280, ἐν Ἰταλίᾳ 250 καὶ οὕτω καθεξῆς, ὥστε ἐν Ἑλλάδι ἐδικαιούμεθα νά ἔχωμεν ἀντὶ τῶν δαπανωμένων ἑνδεκα ἑκατομμυρίων, τρεῖςκατὰ χιλιάδας στρατιωτῶν, ἐφροντίσαμεν εὐθὺς νά προσθέσωμεν «ἀπρηγειοῦντων μοτίμως ἢ ἐν ἐφεδρείᾳ «ἔσοον ἀλλοτρίῳ, δυναμένων νά συναθροισθῶσι καὶ νά «πατρατεύσωσιν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ ἡμερῶν κτλ», ἕνα καταστῆ πασιδῆλον ὅτι ἐν τῷ προὑπολογισμῷ τῆς ἀνωτέρω δαπάνης περιλαμβανόμεν οὐχὶ μόνον τοὺς μόνιμους ὀπλίτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐφεδρους, τοὺς οὐδὲν

δαπανῶντας ἐν ὥρᾳ εἰρήνης καὶ «τρῶγοντας τὸν ἄρτον τῶν ἐν αἵματι τῶν φλεβῶν τῶν» ἐν ὥρᾳ πολέμου.

Τὴν ἀνωτέρω ἡμῶν φράσιν ἐνομιζόμεν σαφῆ καὶ αὐτόφωτον ὡς οὐρανὸν πυγολαμπίδος· ἀλλ' ἐν τούτοις εὐρέθησαν καὶ οἱ πορισθέντες ἐξ αὐτῆς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὴν δαπάνην τὴν ἀναγκαίαν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς συντήρησιν ἑκάστου στρατιώτου ὑπολογίζομεν διὰ μόνους τοὺς μόνιμους ἀνδρας. Οἱ οὕτως ἐνοήσαντες κατηγοροῦσιν ἡμᾶς ὡς παραθέσαντας ἐσφαλμένους ἀριθμούς, διότι ἀντὶ τῶν σημειωθέντων διακοσίων ἢ τριακοσίων φράγκων, ἀπαιτεῖται ἢ τριπλασία περίπου δαπάνη δι' ἕκαστον ἐν ἐνεργείᾳ στρατιώτην. Ἀληθέστατον τοῦτο· ἀλλὰ καὶ ἕκαστος τῶν ἀνδρῶν, τῶν τρωγόντων χάριν ἐκγυμνάσεως τὸν εἰρηνικὸν ἄρτον, ἀντιπροσωπεύει πανταχοῦ πλὴν τῆς Ἑλλάδος, τρεῖς ἑτέρους ἀνδρας, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην δαπάνην ὑποβάλλοντας τὸ κράτος πλὴν μόνως τῆς συντηρήσεως σάλπιγγος, ἧς ὁ ἦχος θέλει τοὺς συναθροίσει ἐν ἀκέρει ὑπὸ τὰς σημαίας, ἅμα ἡ πατρις λάβει ἀνάγκην τοῦ αἵματος αὐτῶν.

Ὅπωςδῆποτε ἡ παρεξήγησις αὕτη, ἡ πείθουσα ἡμᾶς ὅτι δὲν ἦτο παραδοξολόγος ὁ ἰσχυρισθεὶς, ὅτι ὁ θέλων νά ἦναι εἰς πάντας καταληπτός πρέπει καὶ πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἡλίου ν' ἀνάπτῃ ἐνίστη κηρία, παρέχει ἡμῖν ἀξιόλογον εὐκαιρίαν νά θέσωμεν τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς πληγῆς τοῦ στρατιωτικοῦ ἡμῶν προὑπολογισμοῦ. Εἶναι δὲ αὕτη ἡ παρ' ἡμῖν μοναδικὴ καὶ πρωτάκουστος ἀναλογία μεταξὺ τοῦ μόνιμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας.

Τὸ ἡμερολόγιον τῆς Γότθας καὶ οἱ στατιστικοὶ πίνακες τοῦ Μαυρικίου Βλοκ εἶναι βιβλία εἰς πάντα ἀνθρώπων πρόχειρα καὶ πρασιτά. Ἀπλοῦν ἑλέμμα ἐπ' αὐτῶν ἀρκεῖ νά πληροφορηθῇ ἡμᾶς ὅτι ἐν Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Βελγίῳ, Γερμανίᾳ καὶ πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὅπου ὑπάρχει στρα-

τιωτικός οργανισμός μη προκατακλυσματικός, εις έκαστον ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῆν ἀναλογουσιν ἑφεδρῶν τρεῖς, τέσσαρες ἢ καὶ πέντε, ἑτοιμοὶ πρὸς ἐκστράτειάν ἐν διαστήματι ἡμερῶν τινῶν ἢ τὸ πολὺ ἐβδομάδων. Παρ' ἡμῖν δὲ κατὰ μοναδικὴν ἐξαιρέσιν εἰς δύο μονίμους στρατιώτας ἀναλογεῖ εἰς μόνον ἐν ἑφεδρείᾳ ἢ μᾶλλον ἐν καταστήτῳ, πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ὁποῦ ἀπαιτοῦνται ἀληθεῖς ἀνασκευαί, καὶ ὑπὲρ οὗ οὔτε ὄπλον, οὔτε φυσέκιον, οὔτε ἔνδυμα, οὔτε ἄρτος ὑπάρχει ἐν ταῖς ἀποθήκαις.

Τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον πρὸ εἰκοσαετίας ἤδη ἀπασχολεῖ πάντα τὰ λοιπὰ κράτη, εἶναι πῶς δι' ἐλαχίστης δαπάνης καὶ δι' ἐλαχίστου μονίμου στρατοῦ νὰ δύνανται ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης νὰ ἔχωσιν ἐτοιμοπόλεμον τὸν μέγιστον κατὰ τὰ μέσα ἐκάστου στρατόν. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἔλυσε ἐκαστον τῶν ἔθνων τούτων κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρατεθειτῶν ἀναλογίαν. Μόνη δὲ ἡ Ἑλλάς φαίνεται ἀόκνως ἐπιδιώξασα καὶ καταρθώσασα τὸ ἐναντίον, πῶς δηλ. διὰ τοῦ σχετικῶς μεγίστου προϋπολογισμοῦ καὶ πλείστου μονίμου στρατοῦ νὰ μὴ ἔχη ἀπολύτως τίποτε ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης.

Ἀφίνοντες κατὰ μέρος πᾶν αἰσθημα καὶ μόνη τὴν σοφίαν τῶν ἀριθμῶν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν νομίζομεν, ὅτι καθῆκον παντὸς μὴ θεωροῦντος τὸν πατριωτισμὸν ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ἦναι νὰ γνωμοδοτήσῃ τὸ ἐξῆς: νὰ μένωμεν ἡσυχοὶ ὡς λίμνη ἐν ὥρᾳ νηνεμίας; ἀλλαλοὶ ὡς οἱ ἐν αὐτῇ ἰχθύες; ν' ἀφίσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ μέρος καὶ ἔθνοφυλακὰς καὶ γενικοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ ἐκτάκτους παρασκευάς. Ἀντὶ δὲ πάντων τούτων νὰ παραδεχθῶμεν ὅσον τάχιστα ἕνα οἰονδήποτε ἐκ τῶν συγχρόνων στρατιωτικῶν ὀργανισμῶν τῶν ἄλλων κρατῶν, δι' οὗ ν' ἀπολαύσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅσους στρατιώτας καὶ ὅσα ἐφόδια ἀναλογουσιν ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης εἰς κράτος ἔχον πληθυσμὸν ἐνὸς καὶ ἡμίσεος καὶ προϋπολογισμὸν τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων.

Πρὸς εὐδῶσιν τοῦ τοιοῦτου σχεδίου, νομίζομεν ὅτι πρῶτον ἔργον τῆς προσεχούς συνόδου τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ ἦναι ἡ ψήφισις τοῦ κατωτέρω νόμου:

«Ἐφ' ὅσον διαρκουσιν αἱ κρίσιμοι περιστάσεις τῆς Ἀνατολῆς ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος θέλει δαπανῶνται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος».

Θ.

Ἀφοῦ ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις φαίνεται κλίνας ὀριστικῶς ὑπὲρ τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν, νομίζομεν ὅτι πρὸς ἐξευμένισιν καὶ καθησύχασιν τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας καλὸν ἦθελεν εἶναι νὰ μεταδοθῇ εἰς τὰς κυβερ-

νήσεις αὐτῶν ἐπίσημος διαβεβαίωσις, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἰδέᾳ δὲν περιλαμβάνεται οὔτε ἡ Σικελία καὶ ἡ Παρθενόπη, οὔτε αἱ Φωκαϊκαὶ ἀποικίαι καὶ ἡ Μασσαλία.

* *

Ἄδίκως νομίζομεν ἑφαμερίδες τινές, προεξαρχούσης τῆς «Ἔρας», ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν ἀθρόαν ἀπονομὴν εἰκοσιεπτὰ παρασῆμων εἰς βουλευτάς. Ἀληθές εἶναι ὅτι εἰς τινὰς τούτων, πέντε ἢ ἐξ τὸ πολὺ, ἦτο τὸ παράσημον περιττόν. Εἰς τοὺς λοιποὺς ὅμως παρασημοφορηθέντας φίλους τῆς Κυβερνήσεως διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ τοῦ στήθους ἦτο ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ ὑπολαμβάνωνται ἐν τοῖς βασιλικαῖς χοροῖς ἐκ τοῦ σχήματος καὶ τῶν τρόπων ὡς ὑπηρεταί, κινδυνεύοντες ν' ἀκούσωσιν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν «Φίλε μου, ἕνα ποτήρι κερῶ».

* *

Ἐρωτήσαντες εἰδήμονα ἀξιωματικὸν περὶ τῶν ἵππων τῶν τεσσάρων ἡμῶν ἰλῶν, ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν «Οἱ πλείστοι αὐτῶν ἀντὶ τετραπόδων εἶναι τρίποδες, καταλληλότατοι πρὸς ἐπίβασιν «Πυθίας».

* *

Πολὺς λόγος γίνεται κατ' αὐτὰς περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου ὀπλισμοῦ τῶν ἐννενηκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν, οὓς ὑπόσχεται ἡμῖν ἡ ἔκθεσις τῆς Κυβερνήσεως; καὶ ἄλλοι μὲν θέλουσι νὰ ὀπλίσωμεν αὐτοὺς διὰ Σασεπῶ, ἄλλοι διὰ βελονωτῶν καὶ ἕτεροι δι' ὄπλων Μυλωνᾶ. Δὲν λείπουσιν ὅμως καὶ φρόνιμοι ἄνθρωποι γνωμοδοτοῦντες ὅτι εἰς τὴν παρούσαν ἡμῶν κατάστασιν ἀρμυδιώτατος ὀπλισμὸς εἶναι εὐθαλεῖς κλάδοι ἐλαίας.

* *

Ὁ «Πολίτης» τὸ «Μέλλον» καὶ τινες ἄλλοι αὐτοῦ συνάδελφοι συνηγοροῦσιν ἐνθέρμως ὑπὲρ τῆς συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς; ἡμεῖς πολλὴ φοβούμεθα ὅτι συνερχόμενοι σήμερον οἱ κ. κ. βουλευταί, ἵνα φροντίσωσι περὶ τῆς προπαρασκευῆς τοῦ ἔθνους ἐκ τῶν ἐνότων, θέλουσιν ὁμοιάζει διακοσίους μαγείρους μὴ ἔχοντας τί νὰ μαγειρεύσωσι.

* *

Τελικὸν συμπέρασμα ἐπιστολῆς ἐκ Μεσολογγίου ἦν ἔκρινεν ἀξίαν καταχωρίσεως ἀντὶ κυρίου ἄρθρου ὁ «Πολίτης» εἶναι τὸ ἐξῆς «Εὐκολώτατον εἶναι νὰ ἔχωμεν ἐντὸς δύο μηνῶν ἑτοιμὸν στρατὸν ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ πεντήκοντα χιλιάδες Ἑλληνες ἀδύνατον εἶναι νὰ νικηθῶσιν ὑπὸ οἰουδήποτε ἀριθμοῦ ἀλλοφύλων». Τὴν περικοπὴν ταύτην παρεθέσαμεν ἵνα ἀποδείξωμεν τὸ μάταιον τῆς δαπάνης πρὸς ἐξοπλισμὸν τῶν ἐννενηκοντα χιλιάδων τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, ἀφοῦ πεντήκοντα μόνον ἀρκοῦσι πρὸς κατάκτησιν τῆς αἰκουμένης.

ΘΕΟΤΟΓΜΒΗΣ.